

ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೂರನೇ ತಂಗಿಗೆ ಗದ್ದದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಹೇಳಿದಳು—
“ಅಣ್ಣನೇ ಶಿವ...”

ಶಿವರಾವು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದ. ತಂಗಿಯನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವಂತೆ ನೋಡೋಕೂ ನಾಚಿಕೆಯೆನಿಸಿತು.

“ಹೌದು ಇಷ್ಟು ದಿವ್ಯ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಪ” ಕೇಳಿದಳು ದೊಡ್ಡ ತಂಗಿ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ.

“ನಿಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಮದಿವೆಗಳಾಗಿಲ್ಲಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡವನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು
ಶಿವರಾವು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಳು ದೊಡ್ಡ ತಂಗಿ. ಸಣ್ಣಗೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಉತ್ತರ
ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿತಲೇ ಇತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಶಾಂತಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಎದ್ದಳು.

“ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

